

N:o 1.

Af Herr Adolf Hedin: Om ändring af § 71 Bevillningsförordningen.

Samtliga bevillningsförordningar från och med den af 1861 till och med den af 1880 föreskrefvo, att debetsedeln skulle, beträffande bevillning efter II art., upptaga:

- a) taxeringsvärdet å hvarje den skattskyldiges inom taxeringsdistriktet belägna fasta egendom samt beloppet af den deraf utgående bevillning;
- b) *bevillningsafgiften* för den skattskyldiges inkomst af kapital och arbete.

Lyckligtvis gaf det bifogade debetsedelsformuläret en utvidgande förklaring åt sistnämnda stadgande, så att debetsedeln upptog icke blott »bevillningsafgiften» af inkomst af kapital eller arbete, utan ock det uppskattade inkomstbelopp, hvaraf bevillningen utgick.

Ehuru nu det vid bevillningsförordningarna från och med den af 8 Januari 1864 fogade debetsedelsformulärets uttryckssätt kunde, ja, kanske borde gifva anledning att, der bevillningsfritt afdrag egde rum, utsätta ej *hela den uppskattade* inkomsten, utan blott den *beskattningsbara delen deraf*, förfor man likväl så — åtminstone var det fallet i Stockholm — att det uppskattade beloppet utsattes. En person, hvilkens inkomst uppskattats t. ex. till 800 kronor, fann således detta belopp uppfördt å debetsedeln, ehuru han i bevillning erlade 1 procent å blott 500.

Deremot stadgar § 71 i nu gällande bevillningsförordning af år 1883, angående debetsedeln beskaffenhet i förevarande hänseende, att derå skall upptagas den skattskyldiges *beskattningsbara* inkomst af kapital eller arbete samt bevillningsafgiften därför. Den skattskyldige, som jemlikt förordningens § 11 fått afdrag för en del af sin uppskattade inkomst, kan därför ej med säkerhet veta, hur stor årsinkomst af kapital eller arbete taxeringsmyndigheten antagit

att han eger — en i flere afseenden ledsam följd af de för öfrigt prisvärda bestämmelser om det bevillningsfria afdraget, som 1883 års Riksdag beslöt.

Den viktigaste bland häraf föranledda olägenheter består — såsom de namnkunniga »valrörelserna» i Stockholm i September 1884 och Januari 1885 nogsamt utvisat — deri, att mången skattskyldig, om äfven fullt förtrogen med bevillningsförrordningens föreskrifter, ej af sin debetsedel kan inhemta, huruvida han är uppskattad till det inkomstbelopp, som enligt Riksdagsordningens § 14 är vilkor för politisk rösträtt. En skattskyldig, som på debetsedeln finner sig uppförd för beskattningsbar inkomst af 170 kronor med ty åtföljande bevillning af 1 krona 70 öre, har framför sig ett vidt fält för gissningar, men saknar hvarje möjlighet att af detta dokument utleta, om hans inkomst är uppskattad till det politiska census-beloppet eller icke.

Att detta förhållande medför olägenheter äfver derutinnan, att den skattskyldige stundom kan lemnas i ovisshet, huruvida han har skäl att öfverklaga vare sig för hög eller för låg taxering; och att äfven för andra ändamål kännedom om det af taxeringsmyndigheten antagna inkomstbeloppet kunde vara önskvärd, inses lätt.

Jag tillåter mig därför att föreslå det tillägg till bevillningsförrordningens § 71, att å debetsedeln skola, när § 11 mom. 1 blifvit tillämpadt, upptagas såväl den uppskattade som den beskattningsbara inkomsten, äfvensom å den senare belöpande bevillningsafgift, eller ock — kanske hellre — den uppskattade inkomstens, det medgifna afdragets samt bevillningsafgiftens belopp.

Härmed följer naturligtvis behovet af förändring i formuläret.

Stockholm den 19 Januari 1885.

Adolf Hedin.